

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Nok et Par Ord om Bjovulfs Drape

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1140. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_254-txt-shoot-idm611/facsimile.pdf (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

raade, at de dog vilde forbaare sig over de Min-
ge, og især omme deres Tare, saa de ved stædig
Afskedighed ei skulde savne Livets Fornøden-
heder. Naar enhver Dødsbe- maatte foru-
ndle sit Køn, sine Kærlige og andre Frægtet til Dø-
dsbein, naar Hørdelen her ene fristende; vilde vel
og saa Mægt af den Tare, som nu bringes til
Staden, forbruges til disse Dødsbein, og vi
færdige vilde da komme i Hjelpe stor Nød for
Hæderens som for Føde. Dog jeg vil et længere
plage mig med disse Betragtninger, men haabe at
Almøden ei heller herester skal savne Venner og
Talsmand.

Nok et Par Ord om Bjovulfs Drape.

(Slutning.)

Om alle det Forrige kan og vil jeg fatte mig kort.
Om den danske Bjovulf vil jeg kun sige at jeg
sænt fra listig af Hvide Ordets Markværdi i Ind-
ledningen, har udtrykkelig anmærket at det
og saa ræntes var, og havde der ei været mig
umuligt at faae det til at sætte i Verset, havde
jeg netop sat det i Almet for at undgaa en Ud-
læggelse jeg godt forudsaa. Resten en anden
Sag.

Hiorre kaldet Udg. et sevsjøret Ord, men
at jeg i det Mindste ikke selv har gjort det, kan
Man see i Sommeres Lexikon.

Udg. siger at jeg, i Taler om 3die og 4de
Sang har lovet ham forbi han oversætter fyr ved
Sværd, men vil Læseren efterse Stikverdet No. 63,
da skal han finde det Andet, nemlig Udg. ere
Oversættelse af Talemædri hine fyrwyt heric
Nedsjættelighed som over ham, og her er da vist
ikke Stedet til at tvivle om enten Ordet fyr,
naar det stod for sig selv kunde oversattes
Sværd eller Iffe. At fyr saaledes virkelig er
Ild har jeg jo aldrig nævnt, men derfor bliver
fyrwyt aldrig en Davn, og derom, om de ignes
engari i Oversættelsen S. 20 og i Index verum
S. 237 var jo Taler. Sværdet eller den be-
kjendte Ring af Ordens Dreg kan være forskellig
i Poesi og Prosa, heretillig Udg. til i eet
og samme Digt at oversætte de samme Ord
paa den mest medfæres Maade, hvilket kan

erostig indrømmer at have gjort (Stikverdet No.
64) vil jeg ikke underlign, men at et saadant
Sprog eller Digt ikke var til synderlig Gaan, det
ved jeg nok.

Udg. kan slet ikke lide, at jeg har rettet de
300 Mand han i sytente Sana S. 31 tiluigger
Bjovulf til: tredive Mandes Styrke, og
paaheer at XXIXtes er tredive Styrke, som
da rigtig nok blev ikke tre men sex hundrede,
men jeg vil blot bemærke, at hvad det saa end
var, staer der udtrykkelig at Bjovulf havde det i
sit Haandtag, om his mundgrube, og det blev
dog med de 300 eller 600 Mand lidt vel Mægt.

Om Bjovulfs Dødsen vil jeg kun sige, at
efter Ordene (S. 36): Svend til Hjelat (sæntend
Hjelace) nævnes Dødsene, men ingen Grav
og Meningen kan da vel ikke være tvivlsom.

Ved syvende Sang (S. 77) er en Truffel
havde jeg bemærket Lærens Usædelighed, som Ud-
gøveren selv indrømmer ved nu at give en splinter-
vise Oversættelse, som jeg ei vil opholde mig ved
at drøfte, men kun anmærke at Ordet handbonan
som Udgøveren her vil gjøre til Oversættelse og
S. 186 til en forlin Haand (manu periculosa)
uoversættelig er som et Ord som handbonan S. 101
hvor Udg. selv oversætter det ved Drak (Haa-
bane) og kan ikke paa noget af Sværdens ender-
stedes oversættelse. Det interesserer mig paa sinen
Maade at gjøre et nyt Navn, men naar det
staer at Væstjov blev heafolste to handbonan
da vilinger Grammatiken mig til at antage Hæthar-
laf for et Navn.

Om 8de og 9de Sang, hvis Dunkelhed jeg
selv indrømmede, tier jeg helst, til jeg ved Væ-
stjov, men siden Udg. med saa grammatisk en
Sværd spørger mig hvor Nominativet til Ramis
(S. 41) skal komme fra, naar det ikke maas være
holm, vil jeg dog spørge lajn hvorfor Ramis
endelig skal have en Nominativ og ikke kan nævnes
som saamengt et Ord maas med en Hælsend in-
eslu obliquo sein henfo her, og endvidere, hvor
Man skal faae et Subjekt til Verber utber
naar Man river holm ud af dens Favn?

Om Volsungen kan jeg nu ikke sige meer end
jeg har sagt, og om Ordet kapole kun anmærke at
i Sommeres Lexikon oversættes kapul Grundvold
og Skopl Taan, hvorfor Man nu skulde vælge
det mest ualmelige i alle Maader, ved jeg ikke.

